

KLAGANDE i mål nr 663-19

Sveaskog Förvaltnings AB, 556016-9020

Ombud: bolagsjurist Oskar Meidal

KLAGANDE i mål nr 700-19

1. Svenska Cellulosa Aktiebolaget SCA, 556012-6293

2. SCA Skogsfastigheter Aktiebolag, 556207-6256

3. HPC Byske AB, 556706-3325

Ombud för 1-3: Christian Marklund, SCA Markjuridik

MOTPARTER i båda målen

1. Byskeälvens fiskevårdsområdesförening

2. Länsstyrelsen i Västerbottens län

ÖVERKLAGADE BESLUT

Länsstyrelsen i Västerbottens läns beslut 2019-03-08, dnr 623-4596-2018

(mål nr 663-19) och dnr 623-5191-2018 (mål nr 700-19)

SAKENUtträde ur fiskevårdsområde m.m. enligt lagen (1981:533) om
fiskevårdsområden, Lofo**FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE**Förvaltningsrätten avslår Sveaskog Förvaltnings AB:s överklagande (mål
nr 663-19).

Förvaltningsrätten avvisar HPC Byske AB:s talan (mål nr 700-19).

Förvaltningsrätten avslår Svenska Cellulosa AB:s och SCA Skogsfastigheter
AB:s överklagande (mål nr 700-19).

BAKGRUND

Målen gäller Byskeälvens fiskevårdsområde Västerbottensdelen, som bildades 1989 och enligt uppgift har en sträckning på cirka tio mil. I fastighetsförteckningen finns cirka 300 fastigheter medtagna. Enligt förteckningen från februari 2019 ägde Sveaskog Förvaltnings AB nio av dessa samt Svenska Cellulosa AB tjuoen, SCA Skogsfastigheter AB en och HPC Byske en. Några andelar redovisas inte avseende dessa fastigheter. I föreningens stadgar anges att styrelsen ska bestå av ordförande och åtta övriga ledamöter och personliga suppleanter för dem. Vidare anges att dessa bör vara representerade enligt följande: två från ”Domänverket och SCA”, tre från övre delen (uppströms Fällfors) och tre från nedre delen (nedströms Fällfors). Vidare anges i stadgarna att den som äger flera fastigheter har ett medlemskap för det samlade innehavet och att de som tillsammans äger en eller flera fastigheter tillsammans utgör en medlem. Sveaskog har i länsstyrelsen behandlat frågan om Domänverkets bolagisering och uppgett att staten behöll en del av fisket i Byskeälven.

Länsstyrelsen avslog den 8 mars 2019 (dnr 623-5496-2018) Sveaskogs Förvaltnings AB (nedan Sveaskog) ansökan om att fisket som tillhör fiskefastigheten Byske 11:1 som bolaget äger skulle uteslutas ur fiskevårdsområdet och även andrahandsyrkandet att fiskevårdsområdet skulle upphöra och föreningen upplösas (mål nr 663-19). Enligt beslutet omfattar fiskefastigheten allt fiske efter lax och havsöring i Byskeälven från havet upp till Fällforsen.

Länsstyrelsen avslog den 8 mars 2019 (dnr 623-5191-2018) även en ansökan från Svenska Cellulosa AB och SCA Skogsfastigheter Aktiebolag (nedan även tillsammans SCA; mål nr 700-19) om att fiske som tillhör deras fastigheter Åselet 11:1 och Strandfors 1:3 respektive Norrbacka 1:5 skulle uteslutas från fiskevårdsområdet liksom andrahandsyrkandet om upphörande/upplösning.

YRKANDEN

I överklagandet yrkar Sveaskog (663-19) – om domstolen skulle komma fram till att beslutet inte ska undanröjas och målet återförvisas till länsstyrelsen för förnyad handläggning — att fiske som följer med fiskefastigheten Byske 11:1 ska uteslutas ur fiskevårdsområdet och i andra hand att det ska upphöra och föreningen upplösas.

SCA samt HPC Byske AB överklagar länsstyrelsens beslut (700-19). I första hand yrkas att länsstyrelsens beslut upphävs och målet återförvisas för fortsatt handläggning inklusive en förrättning enligt 29 § Lofö. I andra hand yrkas att fastigheternas Strandfors 1:3, Norrbacka 1:5 och Åselet 11:1 enskilda fiske utesluts ur fiskevårdsområdet. I tredje hand yrkas att fiskevårdsområdet ska upphöra och föreningen upplösas.

Länsstyrelsen vidhåller sina beslut.

Föreningen har inte yttrat sig i målen.

TALERÄTT

Enligt 4 § Lofö är den som äger fiske som ingår i ett fiskevårdsområde medlem i föreningen. Om en fastighets fiske har upplåtits i sin helhet för längre tid än ett år, ska nyttjanderättshavaren i stället för upplåtaren vara medlem i föreningen under upplåtelse tiden, om inte annat har avtalats. I frågor där länsstyrelsen ska fatta det slutliga beslutet får dock nyttjanderättshavaren endast med ägarens medgivande företräda ägaren i fråga om fisket. När det gäller fiske som upplåtits genom servitut ska vad som i denna lag sägs om ägare till fiske i stället gälla ägaren till den fastighet, till vars förmån servitutet gäller.

I 27 § Lofö, som handlar om uteslutning, anges att ansökan får göras av föreningen eller av fiskets ägare. Enligt 28 § får ett fiskevårdsområde upphöra och föreningen upplösas bl.a. om ägarna mer allmänt motsätter sig en fortsatt samverkan.

Frågan uppkommer om HPC Byske AB har rätt att överklaga länsstyrelsens beslut. Enligt beslutet har talan avseende Åselet 11:1 förts av Svenska Cellulosa AB i egenskap av ägare. Enligt det gemensamma ombudet har dock HPC Byske AB servitut för fastigheten, vilket skulle innebära att talerätten tillkom det bolaget. Någon uppgift om servitut enligt fastighetsbildningslagen fanns dock inte redovisat i fastighetsregistret och något servitut enligt jordabalken var i vart fall inte inskrivet. Utöver det gemensamma ombudets uppgifter finns inte något underlag som visar att HPC Byske AB har något servitut för fastigheten. HPC Byske AB var inte part i länsstyrelsen och det har inte framkommit att beslutet i övrigt kan anses ha gått bolaget emot på ett sådant sätt att bolaget har talerätt. Bolagets talan ska därför avvisas. Det medför att talan avseende Åselet 11:1 förs av ägaren och att förvaltningsrättens prövning har samma omfattning som länsstyrelsens.

RÄTTSLIGA UTGÅNGSPUNKTER

Behovet av samordning

I 1 § Lofö anges bl.a. att i syfte att samordna fisket och fiskevården och främja fiskerättsägarnas gemensamma intressen kan enligt denna lag fiske som tillhör eller utgör två eller flera fastigheter sammanföras till ett fiskevårdsområde och fiskerättsägarna inom detta bilda en fiskevårdsområdesförening.

I förarbetena anges bl.a. följande (prop. 2009/10:227, s. 26f och 36). I ett vattendrag som utgör en naturlig enhet är det av stor vikt att fiskevårdande åtgärder sker gemensamt. För att det fiske som bedrivs ska anpassas till

resursen krävs också att en samordning sker. En åtgärd som sker på ett håll påverkar nämligen även andra delar av området. Ett fiskevårdsområde bör omfatta hela det vattenområde som kan ses som en naturlig enhet, vare sig fiskerätten är samfälld eller skiftad och vare sig den är offentligt eller privat ägd. Den inskränkning i den enskildes rådighet över sin egendom som bildandet av ett fiskevårdsområde innebär får anses stå i rimlig proportion till de stora vinster som görs av det allmänna genom att fiskevårdsområden kan bildas.

När uteslutning får ske

Med stöd av 27 § Lofö får länsstyrelsen besluta att ur fiskevårdsområdet utesluta 1) ett fiske som saknar väsentlig betydelse för verksamheten inom området, eller 2) ett fiske eller flera fisker som kan utgöra en egen enhet för fiskevård, om övriga fisker inom fiskevårdsområdet även i fortsättningen kan utgöra ett lämpligt sådant område.

I förarbetena anges bl.a. följande (prop. 2009/10:227, s. 46). Ett fiske ska kunna uteslutas om det saknar väsentlig betydelse för verksamheten inom området. Det kan t.ex. röra sig om ett fiske som på grund av en naturhändelse, en vattenutbyggnad eller liknande inte längre kan nyttjas. Vidare ska ett fiske eller flera fisker som kan utgöra en egen enhet för fiskevård kunna uteslutas om övriga fisker inom fiskevårdsområdet kan bestå som ett lämpligt sådant område. Innan ett sådant beslut fattas bör det göras en noggrann bedömning. Det är viktigt att förutsättningarna för en ändamålsenlig fiskevård inom hela det ursprungliga området inte försämras genom uteslutning av fiske.

När fiskevårdsområde kan upphöra m.m.

I 6 § Lofö anges att för att ett fiskevårdsområde ska få bildas krävs att bildandet är lämpligt med hänsyn till vattenområdets och fiskets beskaffenhet och omfattning samt förhållandena i övrigt. Enligt 7 § första

stycket får ett fiskevårdsområde inte bildas om ägarna av det fiske som det är fråga om mera allmänt motsätter sig bildandet och har beaktansvärda skäl för det; vid denna prövning ska främst deras mening beaktas, vilkas fiskeutövning påverkas mest av bildandet. Enligt andra stycket gäller det dock inte om behovet av fiskevårdsområdets bildande är synnerligen angeläget.

Enligt 28 § Lofö får länsstyrelsen besluta att ett fiskevårdsområde ska upphöra och fiskevårdsområdesföreningen upplösas om 1) ägarna av fisket mera allmänt motsätter sig en fortsatt samverkan, 2) förhållandena har ändrats på ett sätt som väsentligt inverkar på föreningens verksamhet, eller 3) fiskevårdsområdesföreningen allvarligt missköter förvaltningen av fiskevårdsområdet.

I förarbetena anges bl.a. följande (prop. 2009/10:227, s. 31f). För tillämpning av opinionsvillkoret räcker det att ha en fiskerättsförteckning där det anges vilka fastigheter som har fiskerätt och där det är möjligt att få en ungefärlig uppfattning om hur andelarna förhåller sig till varandra. En rimlig utgångspunkt för bedömningen av om fiskerättsägarna ska anses mera allmänt motsätta sig bildandet bör kunna vara, att ett sådant motstånd anses föreligga om fler än hälften av de närvarande intar en sådan ståndpunkt. Hänsyn ska emellertid också tas till det förhållandet att bildandet kan betyda mer för vissa fiskerättsägare än för andra. Opinionsvillkoret bygger på att det görs en helhetsbedömning. Samtidigt som en bedömning görs av samtligas gemensamma intresse av att bilda ett fiskevårdsområde ska särskild hänsyn tas till dem vars fiskeutövning påverkas mest av bildandet. Att företa en egentlig omröstning leder inte alltid rätt när det gäller att avläsa opinionen. Motståndare till en åtgärd är ofta beredda och även angelägna att ge sin åsikt till känna, medan andra som är mer positiva inte sällan underlåter att närvara vid det sammanträde där åtgärden diskuteras eller att öppet uttala någon åsikt.

I förarbetena anges följande om ändrade förhållanden (prop. 1980/81:153, s. 39). Det finns fall när det inte längre finns förutsättningar för ett fortsatt samarbete inom ett fiskevårdsområde. Ett huvudfall är att så väsentliga förändringar inträffar i vatten- eller fiskeförhållandena att grunden för verksamheten rycks undan. Ett exempel på förändringar av det slaget kan vara följderna av en sjöreglering eller annat byggande i vatten. I det fallet bör länsstyrelsen kunna besluta att gemenskapen inom fiskevårdsområdet ska upplösas. (Jfr prop. 2009/10:227, s. 65.)

Vidare anges bl.a. följande i förarbetena (prop. 2009/10:227, s. 47f). Ett fiskevårdsområde och dess förening bildas för att bestå tills vidare. Om det finns ett allmänt missnöje med samarbetet saknas förutsättningar för föreningens verksamhet. Det får avgöras i praxis vad som ska rymmas under begreppet allvarlig misskötsamhet. Ett exempel kan vara att samverkan mellan medlemmarna inom föreningen har kommit att bli så bristfällig att detta påverkar fisket och fiskevården i en negativ riktning. Möjligheten att upplösa ett fiskevårdsområde enligt denna bestämmelse bör dock endast bli aktuell i undantagsfall. Det bör röra sig om allvarlig misskötsel, vilket innebär att bestämmelsen bör tillämpas restriktivt.

Förrättning

Enligt 29 § Lofö får länsstyrelsen förordna att frågor som avses i bl.a. 27 eller 28 §§ ska utredas vid förrättning innan länsstyrelsen beslutar. För förfarandet vid en sådan förrättning gäller 11–14 §§ (förfarandet vid bildande) i tillämpliga delar. Kostnaderna för förrättningen ska betalas av fiskevårdsområdesföreningen, om inte särskilda omständigheter gör att någon annan helt eller delvis bör svara för dem.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Utgångspunkt

Det är angeläget med samordning av fiskevårdande åtgärder och utnyttjandet av resurser i vattendrag som utgör en naturlig enhet (jfr ovan). Annat har inte framkommit än att det vatten som ingår i fiskevårdsområdet kan betraktas som en naturlig enhet. Det finns enligt förvaltningsrätten en stark presumtion för att fiskevårdsområdet ska bestå och inte heller minskas med någon eller rent av flera fastigheter.

Förvaltningsrätten finner att det, oaktat hur yrkandena utformats, finns anledning att först ta ställning till om någon fastighet ska uteslutas eller fiskevårdsområdet upphöra på befintlig utredning. Vid behov prövas sedan frågan om eventuell återförvisning för förrättning eller annan åtgärd.

Väsentlig betydelse för verksamheten enligt 27 § Lofö

Sveaskogs fiskefastighet Byske 11:1 (663-19) omfattar allt fiske efter lax och havsöring i Byskeälven från havet upp till Fällforsen. Enligt länsstyrelsen är detta laxfiske vida känt, en stor källa till inkomster för föreningen och beläget så att åtgärder eller brist på åtgärder gott skulle kunna påverka laxfisket även uppströms. Enligt länsstyrelsens beslut har SCA (700-19) inte redovisat några uppgifter som ger stöd för att fisket tillhörande Åselet 11:1, Strandfors 1:3 respektive Norrbacka 1:5 skulle sakna väsentlig betydelse för verksamheten.

Sveaskog gör i förvaltningsrätten inte längre gällande att deras fastighet ska uteslutas på denna grund.

SCA gör gällande bl.a. att nuläget är skadligt för såväl fisket som fiskevården och att kommunen högst troligt åter kommer att stödja åtgärder ekonomiskt på de sträckor som utesluts.

Enligt förvaltningsrätten kan SCA:s uppgifter inte tolkas som att fisket som hör till deras fastigheter skulle sakna väsentlig betydelse för verksamheten inom området.

Egen enhet och kvarvarande område enligt 27 § Lofö

Enligt länsstyrelsen är utbredningen av Sveaskogs fiskefastighet Byske 11:1 (663-19) sådan att den talar för att fiskefastigheten skulle kunna utgöra en egen enhet. Att den inte omfattar alla typer av fisk talar dock enligt länsstyrelsen emot detta eftersom övriga fiskarter (än lax och havsöring) fortsatt skulle ingå i fiskevårdsområdet. Enligt länsstyrelsen är det uppenbart att divergerande fiskevårdsåtgärder inom samma älvsträcka riskerar att motverka varandra eller att få icke förutsedda effekter, även förvaltning och tillsyn riskerar att bjuda särskilda svårigheter. Avseende SCA:s fastigheter (700-19) skriver länsstyrelsen bl.a. följande. Den exakta geografiska utsträckningen av de fisken som tillhör de respektive fastigheterna går inte att avgöra på de handlingar som framkommit. Det kan dock utläsas att fisket tillhörande de tre fastigheterna är uppdelat i två delar och att det kvarvarande fiskevårdsområdet minst skulle brytas upp i tre delar, där en avser nedan Fällfors efter fiskarter som varken tillhör SCA eller Sveaskogs fiskefastighet Byske 11:1, och att detta under alla omständigheter måste anses vara en olämplig lösning.

Sveaskog hänvisar i förvaltningsrätten bl.a. till att enligt förarbetena (prop. 1980/81:153, s. 57) behöver ett fiskevårdsområde inte omfatta en fastighets hela fiske och till sin omfattande erfarenhet av fiskevård i Mörrumsån, där vattenvårdsåtgärderna inte syftar till att gynna en specifik fiskart vilket för övrigt skulle vara svårt. Länsstyrelsen anför att det t.ex. är vanligt att kräftfiske exkluderas vid bildande av fiskevårdsområden, vilket kan motiveras av just kräftfiskets särart medan fisket efter lax och öring saknar sådana tydligt utmärkande drag.

Förvaltningsrätten noterar att det i åberopade förarbeten står att den geografiska avgränsningen kan innebära att området bara kommer att omfatta en del av en fastighets fiskevatten och att föreningens verksamhet kan inskränkas till att gälla endast fiske med vissa redskap eller efter viss fiskart. Av stadgarna framgår att verksamheten nu omfattar allt fiske utom det fasta fisket i Fällfors. Det kan enligt förvaltningsrätten inte anses lämpligt att för hela området inskränka verksamheten på det sätt som ett utträde av fiskefastigheten Byske 11:1 skulle innebära.

SCA ifrågasätter att det skulle medföra skada att fiskevårdsområdet inte längre skulle vara sammanhängande och gör gällande att den i så fall är så obetydlig att nyttan överväger. SCA uppger vidare att det enskilda fisket för Strandfors och Norrbacka pekats ut på karta samt att det går att genomföra även för Åselet, möjligen kan det kräva fastighetsbestämning som då ombesörjs vid förrättning.

Förvaltningsrätten delar länsstyrelsens bedömning att ett fiskevårdsområde som är uppdelat på ett sätt som bifall till SCA:s talan skulle innebära inte är lämpligt.

Ändrade förhållanden enligt 28 § Lofö

Länsstyrelsens beslut avseende Sveaskog (663-19) berör inte ändrade förhållanden i detta avseende.

Länsstyrelsen skriver i sitt beslut angående SCA:s ansökan (700-19) att det vanligtvis bör röra själva fiskeresursen eller vattnet medan arbetsklimatet bör hanteras på annat sätt. Enligt länsstyrelsen har SCA inte redovisat sådana omständigheter att det finns skäl att upphäva fiskevårdsområdet.

Förvaltningsrätten finner att det inte framkommit ändrade förhållanden som avses i detta lagrum.

Misskött förvaltning enligt 28 § Lofö

Enligt länsstyrelsens beslut angående Sveaskogs ansökan (663-19) ligger tyngdpunkten vid prövning av eventuell misskött förvaltning på själva fiskeresursen medan bolaget i stället hänvisar till samarbetsklimat, arvoden, uppdatering av förteckningen och liknande. Vad gäller staten som fiskerättsägare i förteckningen har länsstyrelsen hänvisat Sveaskog att påtala enstaka brister genom motion till stämman om översyn. Enligt länsstyrelsens beslut hade inte heller SCA (700-19) anfört att förvaltningen av själva fiskeresursen blivit lidande utan hänfört sig till arbetsklimat och hantering av meningsskiljaktigheter i sakfrågor och dylikt.

Sveaskog gör i förvaltningsrätten inte längre gällande att fiskevårdsområdet ska upphöra på grund av misskött förvaltning.

SCA anför bl.a. följande. SCA har sedan bildandet varit aktiv men tillsammans med Sveaskog motarbetats så att det inte ansetts försvarbart att nyttja platserna i styrelsen. Såväl fiskevården som fisket har lidit skada till följd av förvaltningen. I valet mellan stora områden som förvaltas dåligt och mindre områden som förvaltas bra torde valet falla på det sistnämnda. På stämman 2018 röstades SCA:s förslag igenom om att vinsten skulle åsättas biotopvårdande åtgärder men årsredovisningen visar att hela vinsten inte använts. Årets motion från SCA röstades ned.

Förvaltningsrätten finner att vad SCA anfört om hur mycket av budgeterade medel som användes och att bolagets motion röstades ned inte visar att föreningen allvarligt missköter förvaltningen. Inte heller i övrigt har det framkommit stöd för att låta fiskevårdsområdet upphöra på denna grund.

Opinion och förrättning enligt 28-29 §§ Lofö

Enligt länsstyrelsens beslut i Sveaskogs ärende (663-19) är det en rimlig utgångspunkt att en part åberopar någon typ av stöd för uttalanden om opinionen innan utredningsansvaret inträder, i synnerhet när alternativet att myndigheten på egen hand försöker frambringa uppgiften inte med lätthet låter sig göras. Enligt länsstyrelsen har Sveaskog inte lagt fram någonting som visar eller ens gör det antagligt att fiskerättsägarna mer allmänt motsätter sig fortsatt samverkan. Länsstyrelsens beslut avseende SCA (700-19) berör inte opinionskravet.

Sveaskog anför bl.a. följande. Det föreligger sedan mycket lång tid allvarliga motsättningar mellan olika fiskerättsägargrupperingar. Information om detta har nu börjat nå utanför närområdet och vissa har valt att besöka andra fiskeområden. Fiskevårdsområdet har många medlemmar och det är förenat med stora svårigheter att föra bevisning kring sakägaropinionen. Ett stort antal fiskerättsägare har som en följd av de allvarliga motsättningarna under en längre tid klart och tydligt visat att de inte har en vilja och ett intresse av en fortsatt samverkan. En stor del har mindre fiskerättsinnehav men en del har större fiskerättsinnehav. De med störst fiskerättsinnehav påverkas mest och deras uppfattning ska främst beaktas. Fiskefastighet Byske 11:1 omfattar tveklöst det mest betydelsefulla fisket. SCA-koncernen, som samtidigt ansökte om upphörande, är också en betydande fiskerättsinnehavare. Tillsammans äger de den absoluta lejonparten av fisket. Behandlingen av en motion vid stämman i mars 2019 angående ansökningarna om upphörande visar klart och tydligt att en betydande del av övriga medlemmar motsätter sig fortsatt samverkan. Att motionen antogs saknar betydelse eftersom det samlats in fullmakter, det intressanta är att ett stort antal andra medlemmar röstade emot. Ett knappt 40-tal av de som närvarade ansåg med andra ord att fiskevårdsområdet inte ska bestå.

SCA anför bl.a. följande. Såväl SCA som Sveaskog motsätter sig en fortsatt samverkan i nuvarande form och bolagen äger tillsammans cirka 70 procent av fiskerätterna. Därmed får opinionsvillkoret anses uppfyllt om andelsmetoden tillämpas. Om antalet ska utgöra opinionen borde länsstyrelsen, med vetskap om att såväl delägare som allmänhet önskar en lösning, ha förordnat om förrättning. Motionen angående fiskevårdsområdets omfattning var det 40 procent som röstade emot.

Av protokoll från stämman (§ 15 H) i mars 2019 framgår att en motion med anledning av frågan om upplösning behandlades. Stämman beslutade att uttala sig för att fiskevårdsområdet ska ha samma geografiska omfattning som vid bildandet. Förslaget bifölls med 59 röster mot 37. Motionen gällde även att avsätta 250 000 kr för att åstadkomma det. I protokollet redovisas ett avslagsyrkande avseende pengarna utifrån att vederbörande ansåg att det innebär att man strider mot en enskild medlem. Motionen antogs med 61 röster mot 43. (Förvaltningsrätten har i mål nr 1618-19 avslagit Sveaskogs överklagande av stämmobeslutet och kammarrätten meddelade inte prövningstillstånd.)

Länsstyrelsen anför bl.a. följande i förvaltningsrätten. En förrättning är en kostsam och förhållandevis utdragen process. SCA hade under prövningen inte tillhandahållit något underlag som stödde påståendet om en förändrad opinion. En förrättning måste ske innan ett eventuellt beslut om upphörande samtidigt som ett mer allmänt missnöje inte per automatik innebär att fiskevårdsområdet ska upphöra utan det måste även ske en lämplighetsbedömning (det står *får* besluta). Möjligheten till upplösning bör tillgripas i sista hand, det är naturligt att meningsskiljaktigheter får sin lösning inom ramen för föreningsarbetet. Länsstyrelsen har inte underlag för att bekräfta eller dementera uppgiften om ägande av 70 procent av fiskerätterna.

Förvaltningsrätten

Vad gäller opinionen är det utrett att Sveaskog och SCA motsätter sig en fortsatt samverkan i ett fiskevårdsområde om de inte får vissa av sina fastigheter utesluta. Det får även anses utrett att HPC Byske AB motsätter sig fortsatt samverkan om Åselet 11:1 inte utesluts. Enligt stadgarna har ”Domänverket och SCA” en sådan ställning att de bör vara representerade i styrelsen och det framgår av fiskerättsförteckningen att Sveaskog och SCA äger flera fastigheter. Närmare underlag saknas dock vad gäller uppgiften om bolagens fiskerättsinnehav förutom att fiskefastigheten Byske 11:1 är av stor betydelse. SCA har i länsstyrelsen uppgett att fiskefrågan ligger långt från kärnverksamheten och det är inte självklart att bolagens inställning väger så tungt som de gör gällande. Enligt förvaltningsrätten kan det inte heller vara meningen att ett eller några få stora bolag i praktiken får en vetorätt när det gäller samverkan i fiskevårdsområden.

Vad gäller inställningen hos andra fiskerättsägare gör förvaltningsrätten följande överväganden. Sveaskogs uppgifter om opinionsläget var tämligen allmänt hållna i länsstyrelsen och SCA:s talan har inte ens medfört någon skrivning i det beslutet. I förvaltningsrätten hänvisar Sveaskog och SCA till behandling av en motion på stämman, där besluten gått bolagen emot. Uppgiften om insamlade fullmakter ger i sig inte anledning att tolka utgången på annat sätt. Det är inte heller säkert att de 37 som röstade för avslag vill att fiskevårdsområdet ska upphöra, de kan anse att uttalandet är olämpligt av någon annan anledning.

Vad som framkommit om opinionen enligt ovan medför enligt förvaltningsrätten inte att det nu är aktuellt att bifalla Sveaskogs och SCA:s yrkanden om att fiskevårdsområdet ska upphöra. Fråga är då om målet ska återförvisas till länsstyrelsen för förrättning eller andra åtgärder samt en allsidig bedömning.

Som nämnts ovan finns det enligt förvaltningsrätten en stark presumtion för att fiskevårdsområdet ska bestå och domstolen delar länsstyrelsens uppfattning att det krävs någon typ av stöd för uttalanden om en förändrad opinion innan utredningsansvaret inträder. Den omröstning som skedde vid stämman i mars 2019 i frågan om upphörande talar närmast emot att andra ägare av fisket än Sveaskog och SCA mer allmänt motsätter sig en fortsatt samverkan. Vid bildandet är det för opinionen också av betydelse om man har beaktansvärda skäl för att motsätta sig och opinionen är inte heller avgörande om bildandet är synnerligen angeläget. Enligt förvaltningsrätten krävs det ett väsentligt mer konkret underlag än vad som finns i målen för att det ska anses åligga länsstyrelsen att förordna om förrättning. Länsstyrelsens beslut ska därför inte heller upphävas och målet återförvisas för förrättning eller annan komplettering.

Med hänsyn till vad som anförts ovan ska Sveaskogs och SCA:s överklaganden avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (FR-03)

Lena Bergsdorf

I avgörandet, som är enhälligt, har rådmannen Lena Bergsdorf samt nämndemännen Åsa Bergenheim, Per Ådell och Doris Öhlund deltagit. Målet har föredragits av Lena Rönnberg.

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.